నికారసైన తీర్పు!

కపులూరి

ముందుగానే చెప్పడం మంచిది నా కిటుంబ్రో ఏమాట దాగదు విర్మొహమాటం మనిషినసీ, ఏమాటైనా కరాకండిగా చెబుతాననీ, అలాపుంటే రాదు నష్టమనీ నా పట్ల అభిమానమున్న పెద్ద లెంతో మంది సంహితిచ్చారు అలానే ఉంటాదని ఎప్పటి కప్పుడు అనుకోవడమూ, బూడిదగుంటలోనుండి చేచి ఒక్కదులిపే ఎనసేతుక్క మాదిరిగా, తీరా సమయంవచ్చేసరికి దాఎరికం చేతుండా హల్లూడి నిష్ఠూరాలు పడడం, నష్టపడడం మామూలైందినాకు పుట్రలో పుట్టిని బుద్ధి ఎక్కడలతోగాని పోదని పెద్దలు చెప్పిన పాఠాలను గుర్తుకు తెచ్చుకుని నన్నునేను సమదాయించుకుంటూ వుంటాను.

నేను న్యాయవాదిగా నున్నపుడు, నా క్లయింట్లకు ఎన్నో అన్యాయాలు జరిగిపోతూ ఉండేవి ఎప్పటికయినాన్యాయం జరగకపోడులే క్రింది కోర్టు పోతే పై కోర్టు వుందిగే అని నేను నా క్లయింట్లను ఓదార్చి, నన్ను నేను ఓదార్చుకోనేవాణ్ణి నా కేసు ఓడిపోయినప్పుడల్లా, అన్యాయం జరిగిందనుకునేవాణ్ణి లెండి 'అహా! న్యాయం నాలుగుపాదాలా అమలు పరిచిన శ్రీ రామచంద్రమూర్తి ఏలిన ఈ రాజ్యంలో ఇంత ఘోరకలా! ఎలాంటి న్యాయమూర్తులు!' అని తల్లడిల్లిపోయేది మనసు 'నేనే న్యాయమూర్తినైతే నా, హుం న్యాయానికీ అన్యాయం జరుగుతుందా?, అనుకునే వాణ్ణి

అటువంటప్పుడు నాకు దేవుడు గుర్తు కొచ్చినా, నా మిత్రుడు చిరంజీవి స్ఫురణకు రావడంతో, దెవుణ్ణి తరిమి కొట్టేవాణ్ణి అన్యాయం జరిగేది మంచివాళ్ళకే. చిరంజీవి నాకు నాస్తికత్వం నేర్పిన గురువు ఆయన గురుత్వంతో నాకప్పటికి దేవుడిమీద ఉండీ ఉండని గుడ్డినమ్మకం తొలగిపోయింది. కాని ఆదేమిటో తమాషా. దేవుణ్ణి గుర్తుతెచ్చుకో వద్దన్నా. వానికి దేవుడే గుర్తొకొస్తూంటేవాడు, 'చాలా అవసరం! అవసరం' అంటూండేది మనసు.

మా గురువు హఠాత్తుగా వైర్యేస్టేషన్లో కన్పించాడు, ఆయనతో బాటు ఆయన భార్యా, పిల్లలూహాడ వున్నట్టున్నారు

గురువుగారూ, గురువుగారూ" అని పిలిచాను.

ఆయన వినివుండరు బహుశా కాని ఆయన టిఫిన్ తింటున్నవాడల్లాబాటుకుపోయాడేమిటి? అయినా గురుభక్తికో ప్రథమస్థానం పంపాదించిన నేను గురువునకు నమస్కారం పెట్టకుండా వుండడం ఎంత అసవరం! కనుక గురువుగారివద్దకువెళ్ళి "నమస్కారం' అన్నాను

"హలో! కులాసా!"

"తమ దయవలన కులాసాయే"

"ప్రాక్టీసు బాగావుందా?"

"ఏదో వుంది మేజిస్ట్రేటు ఉద్యోగంకోసం ప్రయత్నిస్తున్నాను, బహుశా మాటికి తొంబై తొమ్మిదిసార్లు కావచ్చు.'

"అంత పెద్ద సిఫారసులు ఎక్కడ సంపాదించావ్?"

"ఏదో మీ బోటివారే"

ఇంతలో "నాన్నా! రంగడు చూడు, నా బుల్లి లాక్కున్నాడు" అంటూ ఒక కుర్రాడు వచ్చాడు ఆ కుర్రాడి తల బోడిగా వుంది. ఆ కుర్రవాడు చూపెట్టిన పిల్లాడి తల బోడిగానే వుంది ఆ పక్కన నిల్చున్న శ్రీ తల బోడిగానే వుంది. నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేక పోయాను. అప్పుడు మా గురువుగారు నెత్తి వంక చూచాను, నెత్తి చుట్టూ తలపాగా చుట్టాడు.

"తిరుపతి నుండి వస్తున్నారా గురువుగారూ?"

గురువు ఏదో తడబడి—

'ఏం చేస్తాం చెప్పు? ఈ అజ్ఞానమైనఆడ వాళ్ళతో భస్తున్నామయ్యా తిరుమతి తిమకెళ్ళమని ఒకటే గోల—"

"దానికేముందిలెండి. ఏదో కష్టం వస్తే – మొక్కుకొని వుంటారు" అన్నాను మా గురువుగారిని సముదాయిస్తూ

"మా చిన్నతుర్రవాడికి జబ్బుచేసినపుడు మొక్కుకుంటుంటడు. ఏంచావమన్నావు చెప్పు – నాకు నమ్మకంలేకపోయినా, మరి ఆడవాళ్ళ కోసం .."

'తప్పదులెండి" అన్నాను.

సంసారంలో ఆడవాళ్లు కలిసిరాకపోతే, మగవాళ్ళ బతుకులు అల్లరిపాలేఁఁహా"

'అవును! అవును' అన్నాను శిష్యోత్తముడనైన నేను.

"మరి వస్తా"

"సెలవండి"

మా గురువు వెళ్ళిన తర్వాత. నాకూ అన్పించింది. గురువుగారి బాటను సరవని శిష్యుడు ఎలాంటి శిష్యుడా అని దాంతో, రేడియోలో రోజూ వినే వేంకటేశ్వరి సుప్రభాతం గుర్తుకొచ్చింది నామనస్సు తిరపతి వెంకటేశ్వరుడికిచ్చేశాను. గురువుకు తగిన శిష్యుణ్ణనిపించుకున్నాను.

మెజిస్ట్రేటు నయిపోయాను దాంతో యిక న్యాయపాలనభారం నాపేరపడింది నాఅట్టు తిరపతి వెంకన్న కిచ్చేశాను లోగడజరిగిన అన్యాయాలు గుర్తుకొచ్చి. అలాంటి వన్నీ ఇక నాహయాంలో జరగకూడదంటే జరిగకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను చిత్తశుద్ధితో నా విధిని నేను నిర్వహిస్తున్నాను.

దూషణలు, మాటంటూరా ఆ మాటకొస్తే అవిదేవుడికే తప్పలేదు

శిక్షపడిన ప్రతివాడూ, ఆ కేసు చేసిన ప్రతి న్యాయవాదీ తిట్టుకోవడం సహజం, ఇక్కడ నే మన్నది ఎందుకు చెప్పండి: నేరాలు చేసిన వారందరినీ విడిచిపెట్టడానికా? మహా మహావాళ్ళను లెక్కచేయ నడుకోండి-పొగరుతో తు సవీ, తిక్కవాణ్ణనీ, ఏమిటేమిటో నిందించేవారు. న్యాయం కఠినమైంది. న్యాయం నిర్ణయం అంతకన్నా కఠోరమైంది ఎవరికైనా చేస్తే తెలుస్తుందండీ అందులోవున్న కష్ట మ్మీరాలు!

మరీ ఇంతమొహమాటమన్నది లేకుండా – ఉద్యోగం చేసేది? వీడికి ఉద్యోగం కోతికి కొబ్బరికాయ దొరికినట్లుంది" అని నా మిత్రులనుకుంటూంటే, అని నా చెవిని పడుతూంటేవి

'ప్రభుత్వం నన్ను నమ్మి నాకీ వుద్యోగం ఇచ్చినందులకు నా ధర్మాన్ని తు చ. తప్పకుండా నిష్పక్షిపాతంగా, కఠోరదీక్షతో, చిత్తశుద్ధితో నిరంహస్తున్నానని, నా మనసు నాకు చెబితే ఎంతో ఉబలాట పడిపోయేది!

నిజమే! తిడతారండీ! తిట్టరూ! తిట్తారు! తిట్తారు! ఉద్యోగనిర్వహణలో ఇనితప్పవండీ' అనేవాణ్ణి ఎవరైనా అడిగితే "

ఏంజరిగిందో, ఏమో నాకు తెలీదుగాని, నా నిన్నియారిటీనిగురించి అద్భుత ప్రచారం జరిగింది. దీని కంతటికీ కారణం, నా నిన్నియారిటీ, ఆనస్టీ యే గదా! న్యాయానికి మారుపేరైనంతగా నాపేరు స్థిరపడి పోయినందులకు ఇది చెప్పుకుని పచ్చింది. ఉద్యోగధర్మం అంటే అలా వుండాలి.

2

"ఓ దేవుడా, నేను ఏ శక్తుణ్ణి. న్యాయానికి అన్యాయం జరక్కూడదని మనసారా కోరుకుంటున్నాను. న్యాయమయిన తీర్పు ఇచ్చే శక్తిని నాకు కలుగచెయ్యి" అని దేవుణ్ణి ప్రార్థించి మరీ, నేను కోర్టులో న్యాయస్థానాన్ని అంకరిస్తాను.

ఆరోజూ అదేవిధంగా దేవుణ్ణి తలచుకుని కోర్టుల్లోకి వచ్చాను.

నా రాకకు సూచనగా, "సైలెన్సు" అన్నాడు జవాను.

కోర్టులో అందరూ గౌరవ సూచకంగా నిలబడ్డారు.

నేను కూర్చున్న తర్వాత, అంతాకూర్చున్నారు. ప్రియునికోసం నిరీక్షిస్తున్న ప్రియురాలివలె. కేసుల పైళ్లు నా కోసం నిరీక్షిస్తూ, నా ముందు వున్నాయి.

పైళ్ళను చూసినప్పుడల్లా నాకు ఒకటని పిస్తూ వుంటుంది నేరం మోపబడిన ప్రతిముద్దాయీ నేరం ఒప్పేసుకుంటే. న్యాయానికి ఎంతో న్యాయం చేకూరుతుందనీ, నాకుకేసులను త్వరత్వరగావిచారించిన ఖ్యాతి దక్కుతుందనిపించేది ఆదృష్టితో నేరంచేయలేదన్న ముద్దాయిని చూసినప్పుడల్లా నాకు వళ్లమండేది, కాని చేసిన పాపం చెప్పితే పోతుందని, తీర్పుచెప్పేటప్పుడు, అప్పుడప్పుడూ నేరం ఒప్పుకోలేదన్న కోపంతోనూ పోలీసువాళ్లు తప్పుడు కేసులు పెట్టరన్న గట్టినమ్మకంతోనూ శిక్షలు వేస్తూంటానని న్యాయవాదులు అనుకోవడం కద్దు.

వదుపు వృత్తి చేస్తూ సంహనికీ దేవునికీ అసవరమూ, అవమానం చేసే ఆడవాళ్ళపై వచ్చిన ఆరోపణ కేసులను ముందుగా విచారించవలసి వచ్చింది.

ఇవి తమాషా కేసులే. మాటవరసకైనా నేరం చేయలేదని, ఆ ఆడవాళ్ళనరు. పైపెచ్చు సిగ్గూ ఎగ్గూ లేకుండా నేరం చేశామని ఒప్పేసుకుంటారు! ... ఛీ! ... ఛీ! ... ఎంత అప్రతిష్ఠ!! ఎంత అప్రతిష్ఠ! అనిపించేది.

"నాగమణి' అని కేకేశాడు జమాను. బోనులో నిలుచుంది

"పడుపువృత్తి నేరం చేశావా?"అని వాళ్ళ ముఖమైనచూడకుండా (చూడబుద్ధివేస్తే ఒట్టు) అడిగాను

"చేశానండీ"

"25 రూపాయిలు జరిమానా కట్టు"

"అలాగేనండి" అని బోనుదిగింది.

ఇలా ఇద్దరిముగ్గురి విచారణ పూర్తయింది.

"ఉషామందరీ" అని జమాను కేకేశాడు.

పేరు బాగుంది. మనిషి ఎలావుందో చూడాలనిపించింది కాని. "ఛీ! ఏం మనుష్యులు! సిగ్గూఎగ్గూ విడిచిన మనిషి" చూడకూడదు! పాపం! అంది నా మనసు.

'నేరం చేశావా?"

"నేరుచేదు"

ఆమాటతో నా అహం ఏదో దెబ్బతిన్నట్లన్పించింది. "చేయలేదూ' అని గట్టిగా ప్రశ్నించా.

"నేరుచేదండి" నిర్భయంగా. బొత్తిగా భయమూ, భక్తీవున్న మనిషల్లె కన్పించడంలా

"నేరం చేయకపోతే నిన్ను కోర్టుకెందుకు తీసుకొచ్చాడు' అని న్యాయమూర్తిగా ఒక పెద్ద ప్రశ్నవేశా.

"ఏ ముందండీ! సనినస్పెక్టరుగారు నిన్న రాత్రికి మా యింటికి వత్తానని కబురు పేసారండి-నేను ఒప్పుకోలేదండి "

'చూశారా! చూశారా! సిగ్గూ ఎగ్గూలేకుండా కోర్టూ. ఇక్కడ పనిపుంది పెద్దమనుషులుంటారన్న భయం లేకుండా, విగ్గువిడిచి ఎలా మాట్లాడుతుందో! అట్లా మాట్లాడే మనిషి ఇక ఏం చెయ్యదు!' అనిపించింది నాకు.

"తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా?"

"తెలిసే మాట్లాడుతున్నానండి"

"నువ్వు చెడిపోయిందికాక, పెద్ద వాళ్ళను కూడ వీధుల్లోకి లాగుతావెందుకూ? జాగ్రత్త!"

'ఏవరండీ పెదమనుషులూ వాళ్ల రమ్మంటే రానందుకు తప్పుడు కేసులు పెట్టేవాళ్లేనా?"

"జాగ్రత్తగా మాట్లాడు. ఇది కోర్టు" అని గద్దించి నా టేబుల్‌మీద బల్లగుద్ది కూసించాను ఇంత నిర్భయంగా చెప్పే మనిషిని చూడాలని కుతూహలం కల్గి, కళ్లు పైకెత్తాను. ఉషా సుందరిలాచేదు, నీలా సుందరిలా వుంది కాని శరీర పొట్టవం మంచి పసందుగా వుందనుకొంది.

"ఇది కోర్టనేసంగతయ్యగారు. పెప్పకుంటున్నాను."

"అబద్ధాలు చెప్పగూడదు తెలుసా?"

'నేనేం అబద్ధం చెప్పడంలేదండి. సనినస్పెక్టరు వస్తానన్నాడని నా మనిషే కబురట్టుకొచ్చాడండి" అంది.

"ఎవరా నీమనిషి?"

"నా బతుకును బజారు కీడ్చినోడండి-నమ్మించి గొంతుకోసినదోడండి " అని చెప్పుకుపోతూన్న ఆ తంతం గాడ్దికమైంది.

దొంగసిదుపులే అనిపించింది. "ఈ దొంగ ఏడుపు ఎందుకూ?' అన్నా.

"అనసందీలాబుగాళ్లు' బతుకు చెడగొట్టుకున్న తర్వాత. ఎవరినో ఏంలాభం బతుకు నెడిగోళ్ళ నిజంమాట్లాడితా అబద్ధమైపోద్దా" అంటూ ఏదో గొణిగింది

"ఆ మనిషి కోట్టుట వచ్చాడా?"

"పోలీసోళ్ళ తరఫున కొంగ పాత్యం ఇవ్వడాని కొచ్చారండీ అనుగో మగోరన్నమాటే! గాని సీమా, నెట్టిన నేసే మనిషి" అంది

"ఏన్నిసార్లుచెప్పాలి: కోర్టులో పీ యిష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడకూడదు. ఈసారి మాట్లాడితే జైలుకు పంపిస్తా జాగ్రత్త" అన్నాను నాకు వళ్ళుమండిపోయి ఆడవాళ్ళకి కాస్తన్నా అణుకువ లేకపోతే ఎలానండీ!

"ఆడదేపోళ్ళను అంతా బెకెంచే నాదీ. రాత్రి పట్టుకు రాత్రి పోలీసోళ్లు, ఇప్పుడేమో .. అంటూ లోలోన వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ గొణిగింది.

"ఏమోయ్, నవ్ ఇనస్పెక్టరు వస్తాడని నువ్వే చెప్పావంటగా"

"కాదండీ అంతా అబద్ధమండీ!" అన్నాడ మనిషి.

"కోర్టుకొచ్చికూడా ఎందు కబద్ధమాడతావు ఇదిగో ఇటు సూడు, ఇనస్పెక్టరొస్తాడనీ, నన్నొప్పుకొమనీ నువ్వు బలవంతం సేయలా" అనరిగింది తన మనిషిని.

"అయ్యగారూ, అంతా అబద్ధమేనండీ" అన్నాడు సత్యసంధుడు

"ఏందుకట్టా అబద్ధమాడతావ్! అయ్యగారూ నామీద తప్పుడు సాక్ష్యం ఇచ్చేది ఈయనే నండి. ఈయన వద్దనే నేను డబ్బు తీసుకుని, శరీరం అమ్ముకున్నానంటండి! ఇదెక్కడన్నా వుందా? నన్ను నమ్మించి, పెళ్ళిచేసుకుంటానని నన్ను ఇంట్లోనుండి లేవదీసుకొచ్చారండీ పెళ్ళి చేసుకోలా, పెడాతలూచేసుకోలా– నా నగలన్నీ అమ్ముకుతిని, ఇప్పుడు నన్ను వృత్తిలోకి దింపడానికి సూత్తన్నారండీ.

ఈ పని చేయడమంటే తేల్లూ, తేగ్రలూ పాకిపట్టుంటావుంది బాబుగారూ నా మాట నమ్మండి. నేనిట్టా సంపాదిస్తే, ఒకకాలని సూత్తున్నారండీ" అని రుపాయలు చెప్పుకుపోయింది.

"ఈ వృత్తి చేస్తున్నావన్నమాట'

"లేదు బాబూ! అబద్ధం ఎందుకూ, ఈమనిషి బలవంతంచేస్తే రెండు మూడుసార్లు పాపం చేశాను. కాని తర్వాత మానేశానుబాబూ, ఆందుకే నన్ను బెదిరిచ్చి, లొంగదీసుకోవాలని ఈ కేసు మోపారండీ '

"ఏమోయ్? ఏమిటీ నిజమేనా?"

'అంతా వట్టిదండీ! ఆసలీ అమ్మాయెవరో నాకు తెలవనే తెలవదు.– రాత్రి నేను ఆ అమ్మాయింటికి ఎత్తి, నన్నూ, ఈ అమ్మాయిని పోలీసులు ఎట్టుకున్నారండీ అంతకు తప్ప, ఆ అమ్మాయిని నేను లేవదీసుకు వచ్చినన్నది వచ్చి అబద్ధమండీ '

"ఎందుకట్టా అబద్ధమాడతావ్? రాయాణం నెత్తిమీద పెట్టుకు పెప్పు ' అందామె

"నీ నోరు కత్తిరా, లేదా!"అని గద్దించాను

"ఏంటి బాబుగారూ, నా బతుకు బాధ అట్టాంటిది బాబూ "

"నీ బతుకు బాధ కోర్టు తీరుస్తుందనుకున్నావా? 'నువ్వు సాక్షులను తెచ్చుకుంటావా?'

'అమ్మా, బాబును దూరం చేసుకుని, ఇక్కడ కొచ్చి బతుకు పెడగొట్టుకున్నా ఇకన న్నెవ రాదుకుంటారండీ" అంది దీనంగా.

న్యాయమూర్తిని నేను న్యాయం కఠినమైంది దయా, దక్షిణ్యాలకు చోటివ్వదు.

"నీకు ఐదారు రూపాయలు జరిమానా వేశాను.'

"నా వద్ద చిల్లి గవ్వ లేదు బాబుగారూ!"

"కోర్టు లేచేవరకు శిక్షవేశాను." పోండంటూ, ఒక మూల కూచోమన్నాను,

తర్వాత కేసు

ముద్దాయి పేరు చూశా.

టేబులోనుండి చిన్న చీటీ చూచుకుని ఆ ముద్దాయి పేరును పిలవమన్నాను.

"రామాసుందరీ'

ఆమె లోనులో నిల్చుంది.

ఆమెను ఎందుకో చూడాలనిపించింది. ఆమెను చూసినట్లు కోర్టులో ఎవరూ చూడకూడదు. కళ్ళతోలోనుండి. చూసీ చూడనట్లుగా చూశా పేరుకు తగిన మనిషే. అందంగానే వుంది. మనిషిలో నాజూకుతనం కన్పించింది.

"నేరం చేశావా?"

'చేయలేదండి."

'ఏవయ్యా, సాక్షి ఏదీ?" అని పోలీసును అడిగాను.

పోలీసు తెల్లమొహం వేసి, వాయిదా అిప్పించండన్నాడు.

'మీ మనుషులెవరైనా వచ్చారా?" అని ఆమె నడిగాను.

ఒక యువకుడు వచ్చాడు. పేరు ఆర్జునుడిగాను "కాలు జారుతున్నావు సుమా?" అని మనస్సు ఎందుకో వన్ను హెచ్చరించింది. గుండెను దిగవట్టుకున్నాను.

పోలీసు వాళ్ళుకూడా అన్ను తప్పుడూ తప్పుడు కేసులు పెడతారుగాను నని మొదటిసారి అన్పించింది. చేశపోశే, పెద్ద హోదాలో వున్న ఒక పెద్దమనిషి చిన్న కేసులో తన కెందుకీ పిపాదు చేస్తాడు? తనకు ఉద్యోగం యిస్తానని తనకుపకారం చేసినవాడా పెద్దమనిషి. పోలీసు మాటను నమ్మకుండా ఉపకారి మాటను అబద్ధం అని ఎలాకొట్టేయడం! మాట వరసకు ఒకవేళ కేసుకొట్టేస్తేమాత్రం.ఇందులో రెండోపార్టీవారికి జరిగే అన్యాయ మేముంది! అయినా,ఆ అమ్మాయి నేరంచేసినట్లుకనుపేది. ఇట్లా లోలోపల ఆలోచించి కేసు కొట్టివేశాను

రమాసుందరి విజయగర్వంతో బోనుదిగి, 'సి లెక్కేమిటి' అన్నట్లు పోలీసువానివంక చూచి వరండాలోకి వెళ్ళింది

"సరేలే పిపారసు చేయించుమని చేసిన నేరాన్ని ఈ సారి తప్పించుకుంటే సరా, ఎక్కడికి పెళ్తావులే"అన్నాడు పోలీసు ఆమెను ఉద్దేశించి.

"పాపం, నీ మనిషికే చేయని నేరానికి శిక్ష పడింది. అన్యాయంగా అబద్ధమాడి పుణ్యమేమూ శిక్ష వేయించాం." అన్నాడు పోలీసు ఉషాసుందరి మనిషితో.

"అందుకేకదండీ, డబ్బు నేనే కట్టేశా"అన్నాడా మనిషి.

చోడవరం ఉపాధ్యాయ మహాసభ

చోడవరం, నవంబరు 8

విశాఖజిల్లా చోడవరం సమితి ప్రాథమికోపాధ్యాయ మహాసభ 2 వ తేదీని స్థానిక హయ్యరెలిమెంటరీ స్కూలులో సమితి విద్యాధికారయిన శ్రీ సిహెచ్. కృష్ణమూర్తిగారి అధ్యక్షతను జరిగింది.

జిల్లాసంఘ కార్యదర్శి శ్రీ వి. సన్యాశేశ్వరరావు సభను ప్రారంభించారు

ఉపాధ్యాయ పదవీ విరమణ 60సంవత్సరముల వరకు పొడిగింపవలెననీ, అక్రమ బదిలీలను అవుచేయమనీ తీర్మానించారు. శ్రీ జి సింహాద్రప్పుడు అధ్యక్షులు, శ్రీ డి సీతారామరాజు కార్యదర్శిగా నూతన కార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకొన్నారు

ఒక్క స్నీజానా 'మే వుంది.

డోనచేవ్ కుర్చీలో కూచున్నాడు "సరే, కూర్చోండి" అన్నాడు కఠినంగా వాళ్ళంతా కూచున్నారు.

"మీకు ఆడికోవాళ్ళ నుంది కథా–ఎరే. అయితే ఆడుకుందాం ఏమి ఆట ఆసుదమెంటాయ" అన్నాడు

వాళ్ళకు ఆశ్చర్యమూ, ఆనసమ్మకమూ కలిగాయి గాని అతని గొంతుకలో దయ అదిరమూ ధ్వనించాయి అందుకని వారు కొద్దిగా సద్దుకుని, దొంగాట, కుండా కర్రా మొదలైన ఆటలు సూచించారు

"అబ్బే వద్దు, ఏ దైనా ప్రశాంతంగా వుండే ఆటఆడుకోవాలి. తక్కిన క్లాసువాళ్ళుచిరాకుపడకూడదు అన్నాడు 'సరే పేకముక్కలుంటే వాటిని బట్టి మన అదృష్టాలేలా వుంటాయో చెప్ప వచ్చును గాని పేక లేదు పోనీ దస్తూరి అయినా సరే దస్తూరిని బట్టి మీ జాతకం చెప్ప గలను నేను సరేనా?"

పిల్లలందరూ ఆయన చుట్టూ చేరారు.

"రండి మీలో ఒకరు పట్టి కాగితం మీద ఏదైనా వ్రాయండి అది చూచి నేను వాని గతాన్నిభవిష్యత్తును చెప్తాను. ఉదాహరణకు నీ పేరేమిటి?.." అన్నాడతను.

"స్నీజానా"

"స్నీజానా, కాగితంమీద ఏదైనా వ్రాసి ఇయ్యి నేనంతా చెప్పేస్తాను. నేనెంత ప్రవీణుడనో మీకే తెలుస్తుంది

స్నీజానా తనసోటు పుస్తకంలో కాగితం చింపి ఒక వాక్యమేదో వ్రాసి దీనదకిచ్చింది. అంతా అతినిశ్చల్లంగా శ్రద్ధగా వింటున్నారు

డానచేవ్ కళ్ళజోడు పెట్టుకుని అకాగితం చేపు ఒక క్షణం చూశాడు. ఆ దస్తూరి ఆయనకు బాగా తెలిసినదే

"ఆహా! ఈ దస్తూరి నిజంగా గొప్ప ఆసక్తిని కలిగిస్తూంది అతి క్లిష్టమైనది. స్నీజానా, నీ మార్గం క్లిష్టమైనది. నీ బాల్యం అందరి పిల్లలకూ గడిచినట్టుగా గడవలేదు నల్లటి భాయంగల మనిషి. దగ్గర ఇందువు నీ తండ్రి అయివుండాలి. పేరు, ఏంజల్. ఏనెస్, ఏంద్రీ ఏదో అలాంటిదో 'ఏ' తోనే మొదలవుతుంది. అతను చీకటిలో దుర్మార్గుల దారిపుండి తప్పుకుని పరిగెకు తున్నాడు. అతని పెంట ఒక అందమైన యువతికూడా వున్నది ఆమె అంటేనీకు ఇష్టమే. కాని నీ వామెను చూడలేదు పేరు రాధ్కా. రాయినా,రామ్యానా రాసక్సా—ఏదో అలాంటిదే. వాళ్ళతలపై తుపాకీ పేల్చేడు. అతను క్రింద పడిపోయాడు, ఆ తుపాకీ, ఒక ఎజ్జమని యింట్లో దాగున్నాడు అతను అంద వికారంగా వుంటాడు. కాని దయామయుడు. వాళ్ళు అయింటినిచుట్టుముట్టి కాల్చుడు సాగిందాడు ఆ సజ్జనుడువై ఒకుపచ్చి గట్టిగా కేకలు వేశాడు "దుర్మార్గులారా,కాల్చకండి. తుపాకులు కాల్చకండి! ఆమె కడుపులో దిద్దవుంది.—ఒక రుపాకీగుండు వచ్చి అతని నుదురుకు తగిలింది. వారామెను ఎట్టుకుని.."

టీచరు కాగితంముక్క పైకెత్తి చించి పారవేశాడు, అతని నుదుటిమీద పెద్దమచ్చను పిల్లలంతా చూశారు.

"ఇది జుంక చాలు – అవును ఎవరినమనసూ నొప్పించకూడదు–" అంటూ అతను రిజిస్టరు పట్టుకుని బయటికి వెళ్లేడు.

గంటకొట్టేడు. కొత్త సీరీలు మొదలైంది. డానచేవ్ గదిలోకి వచ్చేసరికి పిల్లలంతా నిశ్శబ్దంగా నిలబడే వున్నారు. స్నీజానా మధ్య వరిసలోంచి బయటికి వచ్చింది. కన్నీళ్ళతో చెక్కిళ్లు తడినివున్నాయి. హాట్లాడకుండా ఒక చిన్న పుస్తకం తీసి అయనకిచ్చింది.

"కూర్చోండిరా పిల్లలూ" అన్నాడతను, పాఠం బాగా జరిగింది.

బల్గేరియన్ కథానిక:

యుక్తి

—గెంచోఓజునోవ్

కొడసి దంపతులు నికొలయేవ్, వాలెంటినా పెరిష్కోవా.

అది వసంత కాలపు ఉదయం. ఒక పురుగు కరీరి శాస్త్ర ఉపాధ్యాయుడు, డానచేవ్, శుభ్రంగా గెడ్డం చేసుకుని మతకబట్టలు వేసుకుని వీధిలోకి వచ్చాడు. ఆ పాతవీధులన్నీ ఆ పాత స్కూలే. కొన్నేళ్ళక్రితం తానే వీధులు గుండా యీ దారంటే వెళ్ళేవాడు. రోజూ తన యుక్తవయస్సంతా యిక్కడే గడిచింది అయితే రొట్టెలూ, బిస్కట్లూ అమ్మే కేకరీ దుకాణం యిప్పుడా వీధిలో లేదు, కమ్మరి దుకాణంకూడా లేదు తాను భోజనం చేస్తూ వుండిన హోటల్‌కూడాలేదు. తాన హోటలులో ఒక మూల కూర్చుని యూనివర్సిటీలో పట్టభద్రురాలైన యువతి రోసిన్కా బకోయేవాతో కబుర్లు చెప్పుతూ గడిపిన మధుర క్షణాలు అతనికి జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

ఆ ప్రేమకలాపం, అనాటి రోజులు గడిచిపోయాయి, తాను వృద్ధుడయ్యాడు. కాని,తాను బ్రతికి నవజీవనాన్ని చూడగలిగినందుకూ, దానిని నిర్మించడంలో తాను కూడా కొంచెం పాలుపంచుకున్నందుకూ అతనికి మనసులో ఏదో అస్పష్టమైన కృతజ్ఞతాభావం, దర్పభావం కలిగాయి,

పాఠశాల తెరచే వేళకాలేదు ఉపాధ్యాయులు కూర్చునే గదిలో కొద్దిమంది మాత్రమే వున్నారు. ఒకరి తరవాతొకరు నెమ్మదిగా వస్తున్నారు ఈ వుపాధ్యాయులందరూ యువకులు తానెరగని వారు "నేనూ ఒకప్పుడు యువకుడినే అని ఎవరితో నైనా చెపితే ఎంత బాగుండును! కాని ఎవరితో చెప్పగలడు! వారంతా తమ తమ పనులలో మునిగి వృద్ధ ఉపాధ్యాయుణ్ణి గమనించనేలేదు. అతను కిటికీ వద్ద ఎండలో నిలబడి పిల్లలు గుంపులుగా రావడం చూస్తున్నాడు డానచేవ్ 12 వ తరగతి రిజిస్టరు తీసి విద్యార్థుల పేర్లు చదవడం ఆరంభించేడు. ఆసెన్ గిమోర్గీవ్, ఏంటోనిట్టాజహరీవా. ఎన్నాస్టిలోవా ఏలాగుంటారీ పిల్లలు? ఎవరి పిల్లలు వీరంతా?

అతను వరండాలోకెళ్ళి తన క్లాసు గది ఎక్కడున్నదో వెదుకుతున్నాడు గోడలకు నున్నంకొట్టి పరికుత్రంగా వున్నాయి గోడల మీద బొమ్మలుకూడా మారిపోయాయి 1944 ఏప్రిల్‌లో నాజీలతో జరిగిన పోరాటంలో మరణించిన రోసిన్కా బకోయేవా చిత్రం మాత్రం మారలేదు అదక్కడే వుంది

రెండవ గంట కొట్టే సమయమయింది క్లాసు గదులు క్రమంగా నిశ్శబ్దమవుతున్నాయి డానచేవ్ ఆఫీసు గదికి వెళ్ళి రిజిస్టరు తీసుకుని క్లాసు గదిలోకి మెల్లగా వెళ్ళేడు.

"బాలలారా, గుడ్మార్నింగ్! అన్నాడు మెల్లగా ఆప్యాయంగా "కూర్చోండి. మీ టీచరు ఏంగలోవ్ జబ్బుసయమయి వరకూ వచ్చినని చేయనున్నారు సన్నూ." అన్నాడాయన క్లాసులో అల్లరి మొదలయింది. అబ్బ ఏమిటీ గొడవ – ఈ క్లాసు తరవాత వాళ్ళకి పాఠం లేదు- అటకి వెళ్తారు, ఎంతతొందరగా వెళ్లాలా అని చూస్తున్నట్టున్నారు అనుకున్నాడు. అతనికి పిల్లల మన సత్తత్వం బాగా తెలుసు. వాళ్లు నిశ్శబ్దమయే వరకూ ఊరుకుని "నాపేరుదానచేవ్. నేనీ పాఠశాలలో చాల కాలం ఉండివరకు పనిచేశాను" అన్నాడు.

వాళ్లు నిశ్శబ్దంగానే వున్నారు. బాగేమాలో చిత్తున్నారో తనకర్థంకాలేదు. తానుఉపాధ్యాయ పదవి వదలిపెట్టి పదేళ్ళుగడిచాయి. ఈపదేళ్ళలో

తప్పుడు కేసులు పెడతారుగాను నని మొదటిసారి అన్పించింది. చేశపోశే, పెద్ద హోదాలో వున్న ఒక పెద్దమనిషి చిన్న కేసులో తన కెందుకీ పిపాదు చేస్తాడు? తనకు ఉద్యోగం యిస్తానని తనకుపకారం చేసినవాడా పెద్దమనిషి. పోలీసు మాటను నమ్మకుండా ఉపకారి మాటను అబద్ధం అని ఎలాకొట్టేయడం! మాట వరసకు ఒకవేళ కేసుకొట్టేస్తేమాత్రం.ఇందులో రెండోపార్టీవారికి జరిగే అన్యాయ మేముంది! అయినా,ఆ అమ్మాయి నేరంచేసినట్లుకనుపేది. ఇట్లా లోలోపల ఆలోచించి కేసు కొట్టివేశాను

రమాసుందరి విజయగర్వంతో బోనుదిగి, 'సి లెక్కేమిటి' అన్నట్లు పోలీసువానివంక చూచి వరండాలోకి వెళ్ళింది

"సరేలే పిపారసు చేయించుమని చేసిన నేరాన్ని ఈ సారి తప్పించుకుంటే సరా, ఎక్కడికి పెళ్తావులే"అన్నాడు పోలీసు ఆమెను ఉద్దేశించి.

"పాపం, నీ మనిషికే చేయని నేరానికి శిక్ష పడింది. అన్యాయంగా అబద్ధమాడి పుణ్యమేమూ శిక్ష వేయించాం." అన్నాడు పోలీసు ఉషాసుందరి మనిషితో.

"అందుకేకదండీ, డబ్బు నేనే కట్టేశా"అన్నాడా మనిషి.

రేడియో

శనివారం, నవంబరు 16

శక 1885 కార్తీక 25

విజయవాడ

357.1 మీ (840 కిలోసై)

ఉదయం: 6-30 సుప్రభాతం. 6-35 ప్రసార విశేషాలు: 6-40 అం వా 6-45 భక్తిరంజని: శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతం 6-55 సూక్తిముక్తావళి. 7-00 తె వా 7-15 సంగీత శిక్షణ, 7-30 వాద్యబృందం, 8-00 అం వా. 8-15 దేశభక్తి గీతాలు. 8-30 చిలకలపూడి వెంకటేశ్వరశర్మ, 9-00 సమాప్తి

మధ్యాహ్నం 12-30 కార్మికులకు 1-00 హై. రిలే. 1-30 జానపదేతం – బైనాబాతం, 1 40 హిం వా. 1-50 తె వా. 2-00 బొమ్మరిల్లు, 3-00 సమాప్తి

సాయంత్రం 6-00 స్థానిక ప్రకటనలు 6-05 ప్రాం వా: 6-15 నేటి విశేషం. 6-20 గ్రామస్థులకు 7-00 తె. వా, 7-15 గ్రామస్థులకు, 7-30 అత్యయిక పరిస్థితిలో నేను, నా వృత్తిధర్మము . శ్రీ నారాయణరావు ప్రసంగము 7-40 విరామ సంగీతం. 7-40 ఆంగ్ల ప్రసంగం. 7-55 కల్పలత – శ్రోతలు కోరిన పాటలు 8-30 ధి రి, 8-40 ఆంగ్లప్రసంగం, 8-55 ప్రస్తుతాంశం, 9-00 అం వా. 9-15 ఇండియా అండ్ బి డ్రాగన్: 9-25 పల్లెపాటలు 9-30 అఖిలభారత సంగీత కార్యక్రమం, 11-00 అం వా. 11-05సమాప్తి-జనగణమన

హైద్రాబాద్

405.4 మీ (740 కిలోసై)

ఉదయం 6-30 సుప్రభాతం, కార్యక్రమ వివరణ. 6-40 అం వా, 6-45 భక్తిరంజని 6-55 సూక